

SANDRA DRAŽILOVÁ ZLÁMALOVÁ
ILUSTROVALA KATARÍNA VRONKOVÁ

TAJTRLÍK poznává svět

čte ní
pro
první
ky

bambóok

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®
🌱

SANDRA DRAŽILOVÁ ZLÁMALOVÁ
ILUSTROVALA KATARÍNA VRONKOVÁ

TAJTRLÍK poznává svět

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Sandra Dražilová Zlámalová

TAJTRLÍK POZNÁVÁ SVĚT

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 10 248. publikaci

Ilustrace Katarína Vronková

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 56

Vydání 1., 2025

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2025

Cover Illustration © Katarína Vronková, 2025

ISBN 978-80-271-8198-8 (pdf)

ISBN 978-80-271-5449-4 (print)

Obsah

Předmluva	7
Tonda	9
Nový domov	13
Poprvé venku	19
Kočí agentka	23
Psí kámoš	29
Zdrháme!	35
Kde nic, tu nic	41
Brr, voda!	45
Tak na jaře	49

Předmluva

Byl duben a skořápka mého vajíčka mi začínala být trochu těsná. Byl čas podívat se na svět, však ve stejný okamžik se začali klubat i moji bráškové a sestřičky. Než se kdo nadál, byla dřevěná ohrada, kde jsme žili, plná malých želváků a želviček.

Každý den v želvím světě je pro mě jedna velická výzva. Někdy musím překonat velkou dálku, abych se mohl zakousnout do šťavnatého jablíčka, jindy se tak strkáme se sourozenci, že se div nepřekulíme na krunýř. Prostě parádní želví lotrovinky.

Jednoho dne však začali moji sourozenci mizet. Vždy se objevila lidská ruka, která vzala brášku nebo sestřičku, a já už je nikdy neviděl.

Jen já a moji tři bráškové jsme stále zůstávali. Zatím nás nikdo nechtěl.

Až jednou!

A právě tady začíná můj životní příběh.

Tonda

Končilo jaro a ve veliké, dřevěné ohradě jsem už zbýval jen já a moji tři bráškové. Ale smutno nám nebylo. To ne!

Pořádali jsme závody v běhu želví rychlostí. Inu, nikdo nikdy nevyhrál. Bratři stihli usnout dřív, než závod dokončili, a já jako nejmenší želváček jsem se neobratně dostal na konec ohrady vždy jako poslední.

Nevadí! Není důležité vyhrát, ale pobavit se!

„Mami, rychle, pospěš!“ ozvalo se jednoho dne nade mnou.

Byl jsem zvědavý, co to je, ale otočit se za tím zvukem se mi nedařilo ani trošičku. Však si sami zkuste mít na zádech krunýř a zvednout hlavu vzhůru! Úplná akrobacie, to vám povím.

„Mně se líbí ten droboučký. Koukej, jako by se na mě chtěl podívat,“ řekl zase ten hlas.